

ชื่อผู้เขียน นภาพร อติวานิชยพงศ์(2558) .

ชื่อเรื่อง. การวิจัยและพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจิตจริยธรรมของนักศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

แหล่งเผยแพร่ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)

URL : https://elibrary.trf.or.th/project_content.asp?PJID=RDG5840033

กลุ่มเป้าหมาย นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่

วัตถุประสงค์

เพื่อวัดจิตจริยธรรมใน การดำเนินชีวิตของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาองค์ประกอบของ จิตจริยธรรมในการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

วิธีการ

ระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอน 1 เพื่อวัดจิตจริยธรรมในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาอาชีวศึกษา

ขั้นตอน 2 ศึกษาองค์ประกอบจิตจริยธรรมในการดำเนินชีวิต

ระยะที่ 2 เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมจิตจริยธรรมในการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

ระยะที่ 3 การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจิตจริยธรรมของนักศึกษา โดยศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมตามชุดกิจกรรมฯ ที่มีต่อจิตจริยธรรมในการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

สรุปผล

ผู้วิจัยได้ทดสอบรูปแบบและชุดกิจกรรมการพัฒนาฯ โดยการนำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้ในการพัฒนาจิตจริยธรรมของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 (ปวส.1) ซึ่งมีความสมัครใจ โดย แบ่งเป็นนักศึกษากลุ่มอาสาสมัคร A ซึ่งได้รับประสบการณ์จากการเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาฯ จำนวน 30 คน และกลุ่มอาสาสมัคร B ซึ่งไม่ได้รับประสบการณ์จากการเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาฯ จำนวน 30 คน ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ ดังนี้

1. นักศึกษาที่ได้รับประสบการณ์จากการเข้าร่วมโปรแกรมตามชุดกิจกรรมการพัฒนาฯ มีคะแนนเฉลี่ยจิตจริยธรรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้รับประสบการณ์จากการเข้าร่วมโปรแกรมฯ
2. นักศึกษาที่ได้รับประสบการณ์จากการเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาฯมีคะแนนเฉลี่ยจิตจริยธรรมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ แตกต่างจากหลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ

ผลการทดลองพบว่า 104

1. คะแนนเฉลี่ยจิตจริยธรรมของนักศึกษาในกลุ่มอาสาสมัคร A และกลุ่มอาสาสมัคร B หลังจากทำการทดลองให้กับกลุ่มอาสาสมัคร A แล้วพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยจิตจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มอาสาสมัคร A หลังจากเข้าร่วมตามโปรแกรมแล้วมีคะแนนเฉลี่ยจิตจริยธรรมสูงกว่า กลุ่มอาสาสมัคร B **ดังนั้นสมมติฐานที่ 1 ได้รับการยอมรับ**

2. คะแนนเฉลี่ยจิตจริยธรรม ของนักศึกษาในกลุ่มอาสาสมัคร A ทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม การพัฒนาพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยจิตจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 โดยหลังจากที่กลุ่มอาสาสมัคร A เข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาแล้ว มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ **ดังนั้นสมมติฐานที่ 2 ได้รับการยอมรับ**

ดังนั้นสรุปได้ว่า ผลการวิจัยดังกล่าว สนับสนุนสมมติฐานการวิจัย ทั้ง 2 ข้อ จึงอาจกล่าวได้ว่าชุดกิจกรรมส่งเสริมจิตจริยธรรม สามารถใช้ในการพัฒนาจิตจริยธรรมของนักศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่